

Til

Finansdepartementet

postmottak@fin.dep.no

Sustainable Finance - innspill til Finansdepartementet des. 2020

Bakgrunnen for at Norges Skogeierforbund engasjerer seg:

I utgangspunktet retter loven seg mot finansmarkedsdeltakere, blant annet forsikringsforetak, pensjonsforetak og verdipapirforetak. Skogbruket vil imidlertid bli berørt fordi vi leverer råstoff til virksomheter som disse aktørene investerer i, og som må dokumentere at de driver bærekraftig. Vi forventer også at innholdet i denne forordningen vil få innvirkning på en rekke andre områder over tid, og skape presedens for hvordan man skal drive en virksomhet for å bli ansett som bærekraftig. Hvor store konsekvenser dette direktivet får, vil være avhengig av hvordan det praktiseres. Det er svært vanskelig å vurdere konsekvensene, da det er mange begreper i forordningen og Delegated Acts som ikke er definert. I utkastet til Delegated Acts er det satt opp en rekke krav til hvordan skogbruk skal drives. Disse kriteriene kan gjøre det svært vanskelig for familieskogbruket å oppfylle kriteriene. **Norges Skogeierforbund oppfordrer regjeringen til å støtte opp om arbeidet de andre skoglandene i Europa, spesielt Sverige og Finland, gjør i denne saken.**

Skogeierforbundet har følgende kommentarer til «Delegated Acts»:

Det er i utgangspunktet riktig at skogbruket er en del av lovgivningen, da det er en fornybar og bærekraftig virksomhet, som på mange måter bidrar til lavutslippssamfunnet. Skogen bidrar ved at skog i vekst tar opp og binder CO₂, at produkter fra skogsråstoffet bidrar til å lagre CO₂ (f.eks. ved bruk av tre i bygg) og ved at produkter basert på skogsråstoff erstatter fossilt baserte produkter eller andre, mindre bærekraftige produkter.

Det er svært vanskelig å vurdere konsekvensene av forslaget, da mange sentrale begreper ikke er definert. Vi vet ikke hva som ligger i begrep som «do not significant harm», «closer-to-nature-forestry», hva det ligger i «stakeholder consultation for forest management plans», etc. Begrepene burde være definert før man vedtar lovverket, slik at man kunne vurdere konsekvensene av forslaget, og eventuelt foreta nødvendige justeringer.

Det er også et problem at forslaget går lenger enn eksisterende lovgivning. På spørsmål fra stortingsrepresentant Margunn Ebbesen, ga tidligere finansminister Siv Jensen følgende svar:

«Etter min vurdering kan et godt utformet klassifiseringssystem for bærekraftig økonomisk aktivitet bidra til å dreie kapital mot bærekraftige investeringer og hindre såkalt

grønnvasking av finansielle produkter. Samtidig understreker Regjeringen i Finansmarkedsmeldingen 2019 at det er viktig at klassifiseringssystemet utformes slik at det ikke er mer komplekst enn nødvendig for formålet, og slik at det ikke er utilsiktet til hinder for omstilling av selskaper.

I sektorer hvor det allerede er etablert gode felleseuropeiske standarder for bærekraft, bør klassifiseringssystemet etter min vurdering være i samsvar med sektorstandardene. Manglende samsvar mellom etablerte standarder og det foreslåtte klassifiseringssystemet vil kunne bidra til usikkerhet om hvorvidt en økonomisk aktivitet kan anses som miljømessig bærekraftig eller ikke, og gjøre det vanskeligere å oppfylle målet om å gjøre det enklere for investorer å identifisere bærekraftige investeringer. «

Skogeierforbundet er helt enig i det som ble sagt fra finansminister Jensen. Dessverre innebærer forslaget til Delegated Acts at klassifiseringssystemet går mye lenger enn de etablerte bransjestandardene som europeisk skogbruk forholder seg til. Forest Europe setter opp en rekke kriterier for hvordan et bærekraftig skogbruk skal drives. I tillegg er det en rekke lover og bestemmelser som regulerer skogbruket, både fra EU (EU timber regulation, REDDII etc), og på nasjonalt og regionalt nivå. I tillegg kommer sertifiseringsordningene. Nær hundre prosent av norsk skogbruk er miljøsertifisert, og sertifisering er også viktig i mange europeiske landene. Kommisjonens forslag går dessverre betraktelig lenger, og innfører en rekke nye krav til skogbruket. Kravene medfører at det vil bli svært utfordrende for familieskogbruket/de små og mellomstore skogeiere å oppfylle kravene. Det settes blant annet krav om klimaregnskap på eiendomsnivå. Ikke bare vil dette blir svært krevende å gjøre for en skogeiendom på 50, 200 eller 400 dekar. Med så oppstykkede regnskap vil resultatene kunne være dirkete misvisende. Et klimaregnskap på eiendomsnivå er ikke et tjenlig redskap for å sikre bærekraftige produkter. Skal et regnskap ha noen mening, må det sees på i en større sammenheng. Rapporteringene som ordningen legger opp til, vil sannsynligvis medføre en stor arbeidsbelastning for skogeierne, og kan ikke være i tråd med målsettingen om forenkling og minst mulig byråkrati (Better regulation).

Som nevnt er tilnærmet 100 prosent av norske skogeiere miljøsertifisert. Det kan til en viss grad løse noen av utfordringene i «Delegated Acts» for det norske skogbruket.

Vi gjør imidlertid oppmerksom på at det ikke er noe krav til skogbruksplan i det norske lovverket. Det er prinsipielt svært betenkelig ut fra grunneiers rettigheter å legge opp til en obligatorisk skogbruksplan, som i tillegg skal kontrolleres av utenforstående tredjepart hvert femte år. Skogbruksplanen vil for mange skogeiere være et forretningssensitivt dokument. Dersom skogbruksplanen skal kontrolleres av en utenforstående tredjepart, kan det også innebære et mindre mangfold blant skogbruksplanene, fordi det blir én måte som defineres som «den riktige» måten å drive skogbruk på. I denne sammenheng er det viktig å være klar over at forholdene varierer svært for skogbruket i de forskjellige delene av Europa, og at dette tilsier lokale/regionale løsninger.

Det er videre satt et krav om at skogeiere skal konsultere interessenter (stakeholders) ved utarbeidelse av skogbruksplan. Hva som ligger i dette kravet, er ikke definert. Det er derfor svært vanskelig å vurdere konsekvensene av dette. Hvilke interessenter skal konsulteres? Kan enhver kreve å bli ansett som interessent? I hvor stor utstrekning skal konsultasjonene skje? Hva skjer hvis interessentene og skogeier ikke er enige om strategien? Dette er et krav som ikke er akseptabelt.

Kravene til dokumentasjon er uforholdsmessig store og vil føre til et stort byråkrati for skogeiere som ønsker å følge opp kravene. Ved å sette så strenge krav til dokumentasjon på eiendomsnivå, vil mange små og mellomstore skogeierdommer bli utelukket, de vil ikke være i stand til å oppfylle kravene. Tidligere lå det inne et alternativ om at kravene kunne oppfylles for et større område (Landscape level). Dette ser det nå ut til å være tatt ut.

I praksis innebærer forslaget om bærekraftig finansiering at det lages egne EU-kriterier for hva som skal være et bærekraftig skogbruk. Skogpolitikk har hittil vært sett på som medlemsstatenes kompetanse. Forslagene fra Kommisjonen går ut over det som eksisterende nasjonal lovgivning og Forest Europe setter opp. Dette skaper sterke reaksjoner i mange medlemsland. Det er svært uheldig at næringer som har gått foran og allerede lagt ned et stort arbeid med å gjøre næringen bærekraftig, ikke får anerkjennelse for arbeidet som er gjort, men i stedet opplever enda strengere krav.

Oppsummering:

Norges Skogeierforbund mener at skogbruket bør være en del av forordningen. De utfyllende bestemmelsene (Delegated Acts) må endres, slik at de blir i samsvar med sektorstandardene. Det betyr blant annet at krav om klimaregnskap på eiendomsnivå og krav om konsultasjon med interessenter, faller bort.

Det bør også være mulig å oppfylle krav ved å se et større område under ett, og ikke bare på eiendomsnivå. Eiendomsstrukturen varierer, og forordningen bør innrettes slik at det også er mulig for små og mellomstore skogeiere å oppfylle kriteriene.

Norges Skogeierforbund oppfordrer regjeringen til å støtte opp om arbeidet de andre skoglandene i Europa, spesielt Sverige og Finland, gjør i denne saken.

Med hilsen

Norges Skogeierforbund

Per Skorge

Ellen Alfsen